

Overweging 3^e advent n.a.v. Micha 6: 1-8

Lieve mensen, jong en oud, allen verbonden in Christus naam

Ik vermoed dat we het misschien allemaal
wel herkennen:

als je iets doet wat eigenlijk niet kan,
dan heb je daar last van!

Tenminste ik neem aan dat u/jij in de regel
wel zoveel geweten bezit,
dat het niet goed voelt.

Zoals een kind een snoepje
of koekje pikt en het eigenlijk niet smaakt.

Het kan zo aan je blijven knagen!

Had ik toch maar dit of dat gedaan.

En de vraag is dan ook,
wat ga je ermee doen?

Een groot boeket bloemen of fles wijn brengen,
excuses maken en daarmee is het klaar?

Het kan soms al een hele stap zijn voor de schuldige.

Nog los van de vraag of degene
die zeg maar, het kwaad is aangedaan,
het accepteert.

Want soms gebeuren er dingen die menselijker wijs
haast niet te vergeven zijn.

En in veel gevallen is een bloemetje of een flesje wijn
dan ook niet voldoende.

Het gaat uiteindelijk, zoals in het filmpje
van Micha en dominee Lina
om een gehele verandering.

Niet afkopen, maar echt willen veranderen.

Dat is ook wat er speelt in Jeruzalem.

De tekst van Micha begint vandaag niet zo vrolijk.

Vergeleken bij de zwaarden
die ploegscharen worden van vorige week,
lijkt dit een koude douche.

Het ademt de sfeer van een crisis en die is er ook!

Micha ziet steeds weer dat er door de corrupte leiders,
geen vertrouwen en zorg is voor elkaar en God.

Dat mensen in de knel raken.

Zoals ik de voorgaande week al vertelde:
Rijken worden rijken, armen, armer,
Corruptie viert hoogtij.
En als we die context van Micha gebruiken
voor onze tijd, lijkt het over eenzelfde tijd te gaan.
Weliswaar met andere problematieken,
want in de bijbel gaat het niet zozeer
over een klimaatop, brexit, regelgeving
of 50 miljoen kinderen op de vlucht,
maar uiteindelijk gaat het bij beiden wel over
Gods schepping in zijn geheel.
Toen was het een wereld in crisis, net als nu.

Micha vertelt de mensen in Jeruzalem,
dat God teleurgesteld in hen is.
Dat de mensen zich van God hebben afgekeerd.
Een regelmatig voorkomend thema in de Bijbel.
Ze hebben hun eigen goden van geld, macht, hebzucht gemaakt
en dan gaat het een keer fout.
Daarom roept Micha de mensen op
om weer contact met God te zoeken.
Immers God blijft trouw aan zijn schepping.
Alles en iedereen mag zich verbonden weten met God.
En is de vraag van God: waarom dwalen jullie af?
'Mijn volk, wat heb ik jullie misdaan?
Heb ik jullie niet uitgeleid uit het doodslaan Egypte?
Ken je de gerechtigheid niet meer?

In de christelijke kerk kreeg deze klacht van God
later een indringende versie
in de liturgie op goede vrijdag.
En werd en wordt nog veel gelezen
na de kruisdood van Jezus.
De herhaling van de woorden:
Mijn volk wat heb ik jullie misdaan?
moesten en moeten gelovigen tot inkeer brengen.
Alleen, zoals het wel vaker gaat met de uitleg van de Bijbel,
hebben deze woorden
ook wel tot het tegenover gestelde geleid.
Christenen raakten erdoor opgezweept

en gingen na de goede vrijdagviering de straat op.
Het had pogroms tot gevolg,
vooral in Polen en Rusland waren deze berucht.
De achtervolging van joden, waardoor joden
zich angstvallig opsloten in hun huizen.
Ik denk dat het nooit de bedoeling
van deze woorden uit de bijbel,
van God zijn geweest!
We zien het overigens nog gebeuren.
Nationalisme, populisme
steekt de kop ook nu weer op.
En de minderheden worden daar de dupe van.
Synagogen in Amsterdam
moeten worden bewaakt als er bijeenkomsten zijn .
En geldt dat ook voor sommige moskeeën.
Als we deze berichten horen,
dan schrikken we er vaak even van.
Hebben het erover en dan?
Gaan we weer over tot de orde van de dag!
Maar de vraag blijft wel:
Kunnen we menswaardigheid garanderen voor iedereen?
En zo ja, hoe doen we dat dan?
En hoe past God in dat plaatje?
Maken we het goed met God,
zodat het onze richtingwijzer weer wordt ?
Mooie woorden zijn namelijk niet genoeg.
In Israël noemen ze dan: flinke offers, brandoffers, stieren, rammen!
Zelfs je oudste kind afstaan als boetedoening?
Wat vooral in de omringende volkeren en landen
rondom Israël gebruikelijk was
om goden gunstig te stemmen.
Of voor onze tijd:
extra geld in de collectezak,
veel geven voor een goed doel of kerkbalans?
Die bos bloemen of een fles wijn?
Nee..... God hoeft die offers niet!
Hij wil echte verandering!

Ook wij weten wat de Heer wil: recht doen,
trouw zijn en nederig de weg van God gaan.

Recht doen is betrouwbaar zijn:
Je ja is ja en je nee is nee
Je staat voor je waarden en normen van het leven,
zodat men van je op aan kan.
Trouw betrachten is solidair zijn.
Er zijn voor een ander.
Mensen niet buitensluiten, maar elkaar verdragen.
Want dan draag je elkaar als het ware verder.
En nederig Gods weg gaan
heeft niets te maken met jezelf klein maken,
maar met kwetsbaarheid.
Je gaat behoedzaam om
met iets dat kwetsbaar en kostbaar is.
Je bagatelliseert niet, maar respecteert andere meningen.
Daar gaat het om in het leven met God, die ander en jezelf,
nogmaals het mooie symbolische bloemstuk
geeft dat al aan.
Op onze weg door het leven
daarin steeds de balans zoeken
om zo Gods weg te bewandelen door
betrouwbaar, solidair en behoedzaam te zijn.
En dan is het niet verkeerd,
dat als je iets doet wat eigenlijk niet kan,
ten opzichte van God of een ander
dat dat aan je knaagt.
Dat je geweten van zich laat spreken.
Dat je je dan ook mag omkeren
om echt je best te doen om te veranderen.
Want God blijft trouw,
daarom leven we in Advent naar het Licht van Kerst toe.
Hij is het licht in onze ogen,
zodat wij licht mogen geven aan elkaar en Gods schepping.
Moge het zo zijn.
Amen